

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 2/2014
17.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљеног правног лица А.В.В. ДОО из Л. и одговорног лица Ж.С., због привредних престапа из члана 55. став 1. тачка 11. и став 2, из члана 55. став 1. тачка 16. и став 2. и из члана 55. став 1. тачка 17. и став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката И.К., поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Лесковцу 1 Пк 12/2013 од 24.04.2013. године и Привредног апелационог суда у Београду 2Пкж 408/13 од 20.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 17. јуна 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених правног лица А.В.В. ДОО из Л. и одговорног лица Ж.С. – адвоката И.К., поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Лесковцу 1Пк 12/2013 од 24.04.2013. године и Привредног апелационог суда у Београду 2Пкж 408/13 од 20.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Лесковцу 1Пк 12/2013 од 24.04.2013. године, окривљено правно лице А.В.В. ДОО из Л. и окривљени - одговорно лице Ж.С., оглашени су одговорним због привредних престапа из члана 55. став 1. тачка 11. и став 2, из члана 55. став 1. тачка 16. и став 2. и из члана 55. став 1. тачка 17. и став 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда, па пошто су им претходно утврђене појединачне новчане казне, окривљено правно лице: А.В.В. ДОО из Л. осуђено је на јединствену новчану казну у износу од 1.500.000,00 динара, а окривљено одговорно лице Ж.С. осуђен је на јединствену новчану казну у износу од 75.000,00 динара. Истовремено је одређено да су окривљени дужни да изречене јединствене новчане казне плате у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да је окривљено правно лице обавезано да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у истом року, под претњом принудног извршења.

Пресудом Привредног апелационог суда 2Пкж бр.408/13 од 20.02.2014. године, уважавањем жалбе браниоца окривљеног правног лица А.В.В. ДОО и окривљеног одговорног лица Ж.С. - адвоката И.К., преиначена је пресуда Привредног суда у Лесковцу 1Пк 12/13 од 24.04.2013. године, тако што су на основу члана 423. тачка 2. ЗКП у вези са одредбом члана 56. Закона о привредним

преступима, окривљено правно лице А.В.В. ДОО и окривљено одговорно лице Ж.С., ослобођени од оптужбе да су извршили привредни преступ из члана 55. став 1. тачка 11. у вези става 2, те привредни преступ из члана 55. став 1. тачка 16. у вези става 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда. Ставом II исте пресуде, иста жалба одбијена је као неоснована, а првостепена пресуда потврђена у делу у ком су окривљени оглашени одговорним за привредни преступ из члана 55. став 1. тачка 17. у вези става 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда, као и у делу одлуке о казни за овај привредни преступ.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљеног правног лица А.В.В. ДОО и окривљеног одговорног лица Ж.С. – адвокат И.К., на основу члана 485. став 1. тачка 1, став 2. и став 4. ЗКП истог члана, те члана 439. тачка 1. у вези са чланом 423. тачка 2. ЗКП, због „повреде одредаба кривичног поступка и погрешне примене закона на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци“, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом се пресуда Привредног апелационог суда у Београду 2Пкж 408/13 од 20.02.2014. године, преиначује у тачки II, тако што се уважава жалба окривљених, па се окривљено правно лице и окривљено одговорно лице ослобађају од оптужбе да су извршили привредни преступ из члана 55. став 1. тачка 17. у вези става 2. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда или да се ова пресуда преиначи тако што се одређује да се пресуда Привредног суда у Лесковцу 1ПК 12/2013 од 24.04.2013. године укида и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, оценио да је захтев недозвољен.

Процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и "Службени гласник РС", број 101/2005), прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424). Законом о привредним преступима у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130, је прописано, да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона, да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Закоником о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је, у члану 483. став 1, да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, који се примењују у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донете у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног правног лица А.В.В. ДОО Ј. и окривљеног одговорног лица Ж.С. – адвоката И.К., недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.